

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-בשלשה פרקים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומאן דאמר כולו אסור - מחדשה												■	ל.	
ומאן דאמר כל השבת כולה אסור - משבתה.												■	ל.	
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל.	רבא:											■	◊	ל.
הלכה כרבי מאיר.	רבא:											■	◊	ל.
ותרוייהו לקולא.												■	◊	ל.
וצריכא, דאי אשמעינן הלכה כרבי מאיר - הוה אמינא: אפילו מראש חדש, קמשמע לן הלכה כרבן שמעון בן גמליאל. ואי אשמעינן הלכה כרבן שמעון בן גמליאל - הוה אמינא: אפילו לאחריו, קמשמע לן הלכה כרבי מאיר.												■	ל.	
ערב תשעה באב לא יאכל אדם שני תבשילין כל.												■	<	ל.
לא שנו אלא ממש שעות ולמעלה, אבל ממש שעות ולמטה - מותר.	רב יהודה:											■	◊	ל.
לא שנו אלא בסעודה המפסיק בה, אבל בסעודה שאינו מפסיק בה - מותר.	רב יהודה:											■	◊	ל.
ותרוייהו לקולא.												■	◊	ל.
וצריכא, דאי אשמעינן בסעודה המפסיק בה - הוה אמינא: אפילו ממש שעות ולמטה, קמ"ל: ממש שעות ולמעלה. ואי אשמעינן ממש שעות ולמעלה הוה אמינא: אפילו בסעודה שאינו מפסיק בה, קמ"ל בסעודה המפסיק בה.												■	ל.	
תניא כלישנא קמא, תניא כלישנא בתרא.												■	ל.	
הסועד ערב תשעה באב, אם עתיד לסעוד סעודה אחרת - מותר לאכול בשר ולשתות יין, ואם לאו - אסור לאכול בשר ולשתות יין.	תניא כלישנא בתרא:											■	ל.	
ערב תשעה באב לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין.	תניא כלישנא קמא:											■	ל.	
ישנה.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	<	ל.
כיצד משנה? אם היה רגיל לאכול שני תבשילין - יאכל מין אחד, ואם היה רגיל לסעוד בעשרה בני אדם - סועד בחמשה. היה רגיל לשתות עשרה כוסות - שותה חמשה כוסות.	רבי יהודה:											■	◊	ל.
במה דברים אמורים - ממש שעות ולמעלה, אבל ממש שעות ולמטה - מותר.												■	◊	ל.
ערב תשעה באב לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין. דברי רבי מאיר	תניא אידך: [רבי מאיר]											■	◊	ל.
ישנה, וממעט בבשר ובין, כיצד ממעט? אם היה רגיל לאכול ליטרא בשר - יאכל חצי ליטרא, היה רגיל לשתות לוג יין - ישתה חצי לוג יין, ואם אינו רגיל כל עיקר - אסור.	הכמים:											■	◊	ל.
אם היה רגיל לאכול צנון או מליה אחר סעודתו - הרשות בידו.	רבן שמעון בן גמליאל:											■	◊	ל.
כל שהוא משום תשעה באב - אסור לאכול בשר ואסור לשתות יין, ואסור לרחוץ. כל שאינו משום תשעה באב - מותר לאכול בשר ולשתות יין, ואסור לרחוץ.	תניא אידך: [ת"ק]											■	◊	ל.
כל שעה שמותר לאכול מותר לרחוץ.	רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו:											■	◊	ל.
כל מצות הנהגות באבל נהוגות בתשעה באב: אסור באכילה ובשתיה, ובסיכה ובנעילת הסנדל, ובתשמיש המטה, ואסור לקרות בתורה בנביאים ובכתובים, ולשנות במשנה בתלמוד ובמדרש ובהלכות ובאגדות. אבל קורא הוא במקום שאינו רגיל לקרות ושונה במקום שאינו רגיל לשנות, וקורא בקינות, באיוב ובדברים הרעים שבירמיה, ותינוקות של בית רבן בטליון, משום שנאמר (תהלים י"ט) פקודי ה' ישרים משמחי לב.	תנו רבנן: [ת"ק]											■	◊	ל.
אף אינו קורא במקום שאינו רגיל לקרות, ואינו שונה במקום שאינו רגיל לשנות, אבל קורא הוא באיוב ובקינות ובדברים הרעים שבירמיהו, ותינוקות של בית רבן בטליון, משום שנאמר פקודי ה' ישרים משמחי לב.	רבי יהודה:											■	◊	ל.
לא יאכל בשר ולא ישתה יין.												■	<	ל.
אבל אוכל הוא בשר מליה, ושותה יין מגתו.	תנא:											■	◊	ל.
בשר מליה עד כמה?												^	ל.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-בשלשה פרקים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
כל זמן שהוא כשלמים.	רב חיננא בר כהנא משמיה דשמואל:											!	◇	ל:		
ויין מגתו עד כמה?												^		ל:		
כל זמן שהוא תוסס.												!	◇	ל:		
יין תוסס אין בו משום גילוי. וכמה תסיסתו - שלשה ימים.	תנא:											■	◇	ל:		
ערב תשעה באב מביאין לו פת חרבה במלה, ויושב בין תנור לכיריים, ואוכל, ושותה עליה קיתון של מים, ודומה כמי שמתו מוטל לפניו.	רב יהודה אמר רב: כך היה מנהגו של רבי יהודה ברבי אילעאי:												○	◇	ל:	
מקום שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב - עושין, מקום שנהגו שלא לעשות - אין עושין, ובכל מקום תלמידי חכמים בטלים.	תנו התם: [ת"ק]												■	◇	ל:	
לעולם יעשה כל אדם עצמו כתלמיד חכם.	רבן שמעון בן גמליאל:												■	◇	ל:	
לעולם יעשה אדם עצמו כתלמיד חכם, כדי שיתענה.	תניא נמי הכי, רבן שמעון בן גמליאל:												■	◇	ל:	
כל האוכל ושותה בתשעה באב - כאילו אוכל ושותה ביום הכיפורים.	תניא אידך: רבן שמעון בן גמליאל:												■	◇	ל:	
כל העושה מלאכה בתשעה באב - אינו רואה סימן ברכה לעולם.	רבי עקיבא:												■	◇	ל:	
כל העושה מלאכה בתשעה באב ואינו מתאבל על ירושלים - אינו רואה בשמחתה, שנאמר (ישעיהו ס"ו) שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוב כל המתאבלים עליה. מכאן אמרו: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, ושאינו מתאבל על ירושלים - אינו רואה בשמחתה.	חכמים:												■	◇	ל:	
כל האוכל בשר ושותה יין בתשעה באב - עליו הכתוב אומר (יחזקאל ל"ב) ותהי עונותם על עצמתם.	תניא נמי הכי:												■	◇	ל:	
רבי יהודה מחייב בכפיית המטה ולא הודו לו חכמים.													■	<	ל:	
לדבריהן, עוברות ומניקות מה תהא עליהן?	תניא: אמרו לו לרבי יהודה:												⚡	■	ל:	
אף אני לא אמרתי אלא ביכול.	אמר להם: [רבי יהודה]												!	■	◇	ל:
מודה רבי יהודה לחכמים בשאינו יכול, ומודים חכמים לרבי יהודה ביכול.	תניא נמי הכי:												■	◇	ל:	
מאי בינייהו?													^		ל:	
איכא בינייהו שאר מטות.													!	◇	ל:	
כשאמרו לכפות המטה - לא מטתו בלבד הוא כופה אלא כל המטות כולן הוא כופה.	כדתניא:												■		ל:	
הלכתא כתנא דידן דקאמר ולא הודו לו חכמים כל עיקר.	רבא:												■	◇	ל:	
לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים.	רבן שמעון בן גמליאל:												■	<	ל:	
בשלמא יום הכפורים - משום דאית ביה סליחה ומחילה, יום שניתנו בו לוחות האחרונות. אלא חמשה עשר באב מאי היא?													⚡	◇	ל:	
יום שהותרו שבטים לבוא זה בזה.	רב יהודה אמר שמואל:												!	◇	ל:	
מאי דרוש													^		ל:	
(במדבר ל"ו) זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד וגו' - דבר זה לא יהא נוהג אלא בדור זה.													!		ל:	
יום שהותר שבט בנימין לבוא בקהל, שנאמר (שופטים כ"א) ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה.	רב יוסף אמר רב נחמן:												!	◇	ל:	
מאי דרוש?													^		ל:	
ממנו, ולא מבנינו.	רב:												!		ל:	
יום שכלו בו מתי מדבר.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												!	◇	ל:	

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

מקרא-**kev**:

תענית-בשלשה פרקים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
עד שלא כלו מתי מדבר לא היה דבור עם משה, שנאמר (דברים ב') ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות וידבר ה' אלי, אלי היה הדבור.	דאמר מר:											!	:	
יום שביטל הושע בן אלה פרוסדיות שהושיב ירבעם בן נבט על הדרכים, שלא יעלו ישראל לרגל, ואמר: לאיזה שירצו יעלו.	עולא:											!	◇	: